

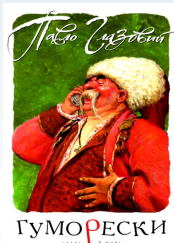
Книги автора

Сміхологія. Цеглина / Павло Глазовий. – Київ : ФОП Стебеляк, 2022. – 1120 с.

Мініатюри та гуморески / Павло Глазовий. – Київ : Рад. письменник, 1968. – 80 с.

Гуморески : старі й нові : [книжка для дорослих і кілька жменьок дітям] / Павло Глазовий ; [іл. Кость Лавро]. – Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2019. – 336 с. : іл.

Короткі гуморески

– У вас зуби є, дідусю? – онучок питає.

Дід журливо посміхнувся: – Вже давно немає. –

Це почувши, хлопчентко зраділо без краю:

Тоді пряник потримайте, а я пострибаю.

«Пряник»

Разом з мамою і татком
На канікули в село
Невеличке хлопчентко
До бабусі прибуло.
І до чого ж здивувалось
Городське те хлопчент,
Як на вулиці уздріло –
Що б ви думали? – коня!
Довго-довго із-зі тину
Придивлялося воно,
Доки дядько вийшов з хати,
Верхи сів і крикнув: – Но!
– Дядю, коник не поїде! –
Хлопчик вискочив на тин.
– Доки ви сиділи в хаті,
З нього витік весь бензин.

«Маленький дачник»

Наша адреса: вул. Кирилівська 117,
м. Київ, 04073, тел./факс (044)468-01-10,
email: crb_franko@ukr.net

ЦБС Подільського району
м. Києва
ЦРБ ім. Івана Франка

Пам'ятні літературно-мистецькі дати 2022 року випуск №12

Павло Глазовий

100 років від дня
народження

українського поета,
гумориста

30.08.1922 - 29.10.2004

Київ, 2022

Сміхологія / Павло Глазовий ; [іл. С. Корсуна]. – Київ : ФОП Стебеляк, 2013. – 392 с. : іл., портр.

Вибрані твори / Павло Глазовий. – Київ : ФОП Стебеляк, 2010. – 152 с.

Смійтесь, друзі, на здоров'я! : сатира та гумор / Павло Глазовий. – Київ : Мистецтво, 1973. – 64 с.

Біографічні дані

Павло Прокопович Глазовий народився 30 серпня 1922 року в селі Новоскелюватка (нині Казанківського району, Миколаївської області) в сім'ї хлібороба. Вчився у Новомосковській педагогічній школі на Дніпропетровщині. Після закінчення педагогічної школи у 1940 році був призваний служити в армії. Учасник німецько-радянської війни.

Після війни навчався в Криворізькому педагогічному інституті, де його запримітив Остап Вишня. Письменник почав опікуватися подальшою долею талановитого юнака, подбав про те, щоб його перевели навчатися у Київ.

Друкуватися почав з 1940 року. Пік популярності поета припав на 1980-ті.

1950 року закінчив філологічний факультет Київського педагогічного інституту імені О. М. Горького.

Одинадцять років, протягом 1950–1961 років поет працював у редакції «Перця» на посаді заступника головного редактора, поєднуючи основну працю з діяльністю у студії молодих гумористів при журналі. Саме завдяки його поетичному генію, усмішки Глазового друкувалися чи не в кожному номері, а завдяки його таланту адміністратора, наклад «Перця» за ці роки виріс до 3,5 мільйонів примірників! Саме звідси його слово пішло в народ, і незабаром жоден вечір у сільському клубі, жоден урядовий концерт не обходилися без гуморесок Глазового.

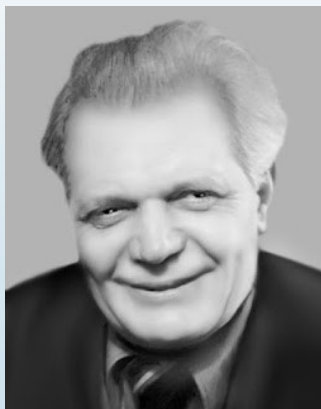
Влада побоювалась гострого пера Павла Прокоповича і прихованої поміж рядками критики у свою адресу. Самого Глазового заборонити було неможливо, тому тодішня влада була змушена миритися з його віршами. Але, як помста від неї, книжки виходили дуже обмеженим накладом і офіційних державних нагород поет не отримував. На великій сцені з творами Глазового вперше виступив неперевершений Андрій Сова, а потім –

Анатолій Литвинов, Ніла Крюкова, Анатолій Паламаренко. Простий люд одразу визнав Глазового за свого, за його вміння сказати так, що багато чого залишалось між рядками, а за роки «комуністичної свободи слова» люди в цьому стали вже аж занадто грамотні. Хто ж іще міг у часи майже безперервної боротьби з націоналізмом, без наслідків сказати всім, хто став «змоскалюватися»: «...Бо якраз така біда в моєї корови: має, бідна, язика та не знає мови», або як докір тодішній бюрократичній системі: «...Є спеціалісти, які можуть з печаткою й не туди залізити». Кажуть, що від гострого й влучного слова Глазового був у захваті тодішній «генсек» України Щербицький, але «на місцях» була негласна перестраховка «не пущать», прикрита єзуїтською формулою: «Не рекомендується!». Нілі Крюковій були навіть якось на рік заборонили читати Глазового зі сцени.

Павло Глазовий є автором 13 книжок сатири та гумору, 8 книжок для дітей та поем «Слався, Вітчизно моя!» і «Куміада. Лауреат премії імені Остапа Вишні в 1988 році за книгу «Сміхологія».

Жив Павло Прокопович у Києві на вулиці Льва Толстого, 25.

Помер 29 жовтня 2004 року. Похований в Києві на Байковому кладовищі.

Література

Павло Глазовий : листи до друга в США : приватне листування Павла Глазового з д-ром Євгеном і Нілею Стецьківими 1990–2002 / [упоряд. Р. Галешко]. – Київ : Фенікс, 2007. – 257 с. іл., портр.

Євтушенко, В. Хто такий Павло Глазовий / Віктор Євтушенко. – Київ : Діокор, 2005. – 141 с. : іл., портр.

Борисова, А. Яскраві сторінки життя і творчості Павла Глазового : урок позакласного читання / Анастасія Борисова // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2011. – № 7. – С. 23–28.

Дудар, Є. Павло Глазовий : поет-гуморист / Євген Дудар // Дніпро. – 1982. – № 8. – С. 130.

Творчий дует Глазового та Неоніли Крюкової